

БЕЛАРУСКИ ШЛЯХ

Адрес редакцыі і адміністрацыі:
Серпуховская вул. д. № 12

Рэдакцыя адчынена ад 1 да 2 гадз.
пасля поўдня.
Адміністрацыя — зрана ад 10 да 2 гадз.
У вечары ад 5 да 7 гадз.
Рэдакцыя пакідае за сабой права па-
праўляць перасыланыя рукапісы і ко-
респондэнцыі.

Цана
асобн. нум. 15 к.

Падпіска: з дастаўкай да дому ў Мін-
ску на 1 месяц 3 рублі.

Цана абстракт:
за верш пэтыту на 1-й стран. 1 руп.
на апошній — 50 кап.

Штодзенная грамадзка-палітычная газэта.

№ 32.

Менск. Аўторак 30 красавіка 1918 г.

Год I

Менск 30. IV.

Без гаспадара.

Беларусь перажывае тра-
гедыю момэнт сваёй гісторыі.
Іа ёсць нацыя са старою
асей уласнай культурай, ка-
рая даўней праз вякі была
цэнтралізаванай дзяржавай
замесяці і лівіямі. Цяпер яе
еяцэ суседзі як этнаграфіч-
ную масу, ні лічучыя ні з бе-
лорускім народам, ні з яго на-
цыянальнай ідэяй, ні з арганізу-
ванымся цэнтрам беларускага
раду — Радай.

Бздзюць у Кіеву беларускія
легаты, як еадныя загроды-
ныя ілхаты, страціўшы сваі
аранскія пашеры, да аагага-
пана на паклоны. Але ба-
гты нашы, умеу ланасыці у ла-
су, дзе трэба, і абкрудаець
кай землі за рахунак сусе-
дзі, тымчасова аслабеўшых.

Малая Літва тое самае ро-
дзі з беларускай Віленшчы-
ны. Вывавіць нашых сусе-
дзі у гэтых захватах кавал-
ту безгаспадарскай зямлі бе-
лорускай мы ні можам. Гэтаго
будзе, калі будзе Белару-
скай дзяржаўнай улада. Усе
ятыя выпадковыя заборы ні-
шэй юрыдычнай падставы ні
аюць, узяты яны ат правам
айны, бо мы с суседзімі ні
аеалі, ні узаемным дагаворам
о такія шчы будучы некалі,
скончацца, мусі быць, доб-
асуседзкай згоды.

Фундаменты Беларускай дзяржаўнасці.

Мясцічэй і воласці пачы-
аюць ужо самі заводзіць у
ібе парадкі, самаўпраўленне.
Але многа ішчэ валасцёу ні
едаюць як прыступіць да гэ-
ай працы. Дзе ёсць большы
тэалітэнцыі, там ужо механізм
іласны наладжываецца. Але у
алавіне валасцёу усе ішчэ
акаюць прыказу, што і як ра-
ціць.

У большых, цэнтрах там гдзе
жо ёсць органы і апараты
праўлення акупацыйным ула-
дзі імі карытаюць. У валас-
цы і мясцічовыя ўпраўленні
южна пусціць толькі мясцо-
вых людзей, зільчых варункі
населенне. Без мясцовых са-

маўпраўлення ні можа пра-
вільна функцыянаваць нікая
уласць. Патрэбен міравы суд,
міліцыя, адміністрацыя усяго
навету. Школы, надаркі і г.
д. Трэба рэгуліраваць адносі-
ны людзей між сабой, адносі-
ны да валасцёу, краю. Усе
гэта прывязьці у стройную
сыстэму, зрабіць нейкі цэнтр
вышэйшай уласці, хаця бы
тым часам на справім мясцо-
ваго самаўпраўлення. Трэба,
каб Беларусь, і без таго цяж-
ка нацяраеўшая ад вайны і
рэвалюцыі прышла у нармаль-
ны стан ішоу, а то яна можа
саусім замерці.

Рада Рэспублікі павінна ўсі-
мі гэтымі жыццёвымі і над-
кладнымі сравамі заняцца, як
найхутчэй у паразуменні с
акупацыйнымі уласцямі. Дру-
того цэнтру для гэтаго няма
апрыч Рады Рэспублікі.

Рада Рэспублікі наследва-
ла свае правы на дзяржаў-
насць ад Усебеларускага кон-
грэсу, разаміаага больша-
выкіамі. А на кангрэсе гэтым
было 1700 прадстаўнікоў ад
валасцёу, мясцічак, навету і
другіх беларускіх інстытуцыяў.
Зыхалася ўся Беларускай зем-
лі можа першы раз за тысяч-
чу гадоў. Былі з валасцёу
сумежных с Пскоўшчынай на
поўначы і з селаву белару-
скіх, сумежных с палудзенай
Украінай. Ні адна нліцыя у
быўнай Імперыі ні зрабіла та-
кого поўнаго зьезду. Значыць
беларусы маюць такую куль-
турную і дзяржаўную спе-
ласць, як ні адзін з суседніх
народаў. Гэта даець нам пвер-
дую веру, як скала, што бу-
дзе жыць нідзелімай і дзяр-
жаўнай Беларусь.

„Рэальная палітыка“.

Паказаўшыся пад такім аглаў-
кам у № 8-м «Dz. Min.» артыкул
сведчыць аб новым паглядзе
на «Крэсцовую» палітыку, які
лазравя у мыслях месцовых
польскіх дзеячоў.

Мае яна быць дарогаю да
найлепшаго «нацыянальнаго і
грамадзянскаго бытавання і

лічынца з тым што ёсць у са-
мой рэчы. Такую палітыку мо-
жам хіба толькі втаць.

Але нам здаецца што арты-
кул мае апрача паведамлення
для польскаго грамадзянства
яшчэ і другі характэр і ён
з'яўляецца як бы пробнай га-
лай, пусціўшы каторую мей-
сцовыя польскія дзеячы хацелі
даведацца аб настрою паную-
чым сярод беларускаго грама-
дзянства. У ім ёсць нікаторыя
пункты якія самі сабой высоу-
ваюцца на мейсца пунктаў бу-
дучай умовы патрэбнай для
супольнай працы. Разгляд па-
мянёнаго артыкулу з гэтаго
боку можа быць надта ціка-
вым.

Што-ж абецаюць беларусам?
С чым прыходзіць да нас на-
шыя тутэйшыя палітыкі?

— Абецаюць «знайсці спо-
саб да супольнаго жыцця з
беларусамі». Прыйходзіць з
бажаннем злучыць на Беларусі
ідучыя у разброд і на рожнаму
гледзючы у прошласць (а ні
на будучыню?) станы: земля-
уласнікаў, якія стаяць цяпер
пад знакам запятання, меш-
чанства, толькі пачаўшаго жыць
і працуючаго людю, цёмнаго
і нязвытага, каторыя ўсе
маюць проціў сябе сільных і
узапашаных у спосабы для
змагання ворагоў.

Абецаюць ішчэ што пры гэ-
тым злучэнню найбольшыя афя-
ры панісе найвыжэйшы стан.

С такімі дарамі з добрай
волі хочуць прыйсці да Бела-
русаў тутэйшыя палітыкі. Трэба
сказаць што дары вялікія і
мо ў дыхт такія аб якіх мы
сабе думаемо, але... але той
выкуп, які сабе за гэтыя дары
вымагаюць нашыя «рэальныя
палітыкі» можа хіба лішні раз
абрабіць беларусаў, а ні «за-
лагодзіць непаўвасць», каторай
і па-праўдзі ні трэба было-б.

Мы разумеем канечне, што
палітыкі ні перастаюць быць
палітыкам, вялікарус-вялікарусам
а жывы жывым. У кожнаго з
іх былі і будуць свае нацыя-
нальныя ідэалы, ад каторых
барані нас Божа каго нібудзь
адвучаць — мы за надта паз-
налі смак гэткаго адвучання
на сабе. Ідэя гэтаго мы лі-
чым патрэбнаю забезпечэннем прад-

стаўнікам кожнай самаеіканай
на Беларусі ні беларускай
нацыянальнасці магчымасці
захавання і развіцця сваёй
нацыянальнай культуры, і ат-
рымання належнай часткі а
матэрыяльнаго прыбытку краю.

Гэта вымагаецца нават на-
шым разуменнем агульнаго кра-
ёваго добра, каторае па наша-
му можа толькі выйграць ад
вольнаго споўпрацаўніцтва
подлуг з Беларускай ішчэ і
другіх культур.

Але нашыя мясцовыя па-
літыкі прыходзіць да нас ні
толькі для такой супольнай і
братэрскай працы, аглядаючы-
ся назад, на другіх яны ка-
жучь што іх прыход гэта толь-
кі «лічэнне з тым што ёсць
і запасаваанне методу рэальнай
палітыкі да варункаў данай
хвілі і ні азначае саўсім іх
высвечвання і прызнання веч-
нымі». Яны адкідаюць, як
крыўдзічую іх адзінку гэтаго
становішча за «абіцнанне на-
родовай ідэі, за звужанне пер-
спектывы ўселякіх здабыткаў і
карысцяў у палітыцэ». Яны
запэўняюць, што гэта толькі
рожніца у метаде чыннасці,
а саўсім ні рожніца ў метах,
«каторыя па-суці могуць быць
аднаковымі».

«Варункі данай хвілі, гэта
глаўным чынам нацыянальнае
прабуджэнне беларускаго на-
роду і яго умацаванне ў кірун-
ку стварэння беларускай дзяр-
жаўнасці — гэтак мы разумеем.
Калі яны для нашых тутэйшых
жыхароў ні маюць быць ані
паважанымі (дзе ужо хацець
«Usgwéicaia»), ані прызнан-
нымі вечнымі, якім жа чынам
яны прыйдуць да паразумення
з беларусамі, для каторых гэ-
тыя «варункі хвілі» маюць
наістотнейшае значэнне?

Народовая ідэя Беларускай
ніколі ні згодзіцца с такой жа
ягеллонскай ідэяй, а як мы
ведаем толькі ягеллонская ідэя
і панавала у мыслях польскіх
палітыкаў да апошняго часу.
Калі гэта ідэя і надалейшае будзе
кіраваць іх працай, што-ж та-
ды будзе за «супольнае жы-
ццэ»? Усе што тварыціме бела-
руская ідэя, будзе бурыцца
ягеллонскай ідэяй, каму-ж з
гэтаго карысць?

Прыпадкова прыкладам та-
кой нікарыскай працы з'яўля-
ецца і цяпер нават самы ар-
тыкул у «Дзешніку», у кат-
рым аўтар, крытыкуючы «най-
бліжы і найрэальнейшы» по-
ступат мейсцовых палітыкаў,
закідае ім, што за гэты посту-
лат трымаецца нівялікая груп-
па грамадзянства, а пасполь-
ство адносіцца да яго «альбо
ніякова, альбо нават з непры-
язьбою». У звязку с часам ка-
лі гэта пішанца, гэта прыпа-
мінае нам тыя спецыяльныя
інфармацыі, якіе з рускаго і
польскаго боку атрымваюць.
Бэрлін і Вена аб магчымасці
творчай дзяржаўнай працы на
Украіне.

Столькі аб «рэальнай» па-
літыцэ. Рэальная ішная палі-
тыка толькі тагды карысна на-
роду і ааслугоўвае на нашану,
калі яна ў дадатку шчыра і
палітыка.

Такой шчырасці ў паліты-
цэ Беларускай народ знаходзя-
чыся у трагічнейшым можа мо-
мэнце ўсёй яго гісторыі можа
зажадаць сабе халіб ад той
часткі паліакоў, каторыя з'яў-
ляюцца тутайшымі з крыві і
косці даўнейшымі баярамі бе-
ларускімі.
П.

Харчовае пытанне у су- свётнай вайне.

Спусташэнне вялікіх абша-
раў, ці німагчымасць вясцы
на іх палывыя работы, дзяку-
ючы звязаным з вайной апэ-
рацыям, а так сама прызыу у
войска вялікай лічбы работні-
каў, які адбірае у сельскай
гаспадаркі патрэбныя ей ра-
бочыя сілы, маюць зауседы
сваім skutкам для ваюючых
старон зменшэнне вырабу хар-
човых прадуктаў.

Харчовыя труднасці гэтай
вайны, дзеля яе сусвётнаго
характэру, даюць адчуваць
сяое у шмат значнейшай меры
чым у часе папярэдніх войнаў.

Праз уцягванне для проста-
го ці з'убочнаго прычынку у
вайне усе новых народаў аб-
шар нупраўленай зямлі, дзя-
куючы паказаным прычынам
робіцца усе большым і гэта
тым болей, што у вайну уцяг-
нуты ні толькі патрэбляючыя,
але і пастаўляючыя харчовыя
прадукты краі.

Нават Злучаныя Штаты Поун. Амэрыкі, усяго нідауна умешаўшыся у спрэчку і давайны вывозішы аграмадную лічбу пудоу хлеба у Эўропу, ні могуць здаволіць цяпер уласнай патрэбы.

Харчовыя труднасьці абобліла адчуваюцца у тых густа-заселеных мейсцовасьцях, каторыя ні могуць пражыць уласнымі запасамі і да каторых падвоз прадуктаў з другіх мейсцаў ні можа ісьці жаданым тэмпам, праз заняць ж. д. ваеннымі перавозкамі і іншым, звязаным з вайной прычыны.

Каб усе да гэтаго часу так нішчадна спажывалі прадукты, як і да вайны, — у skutку гэтаго быў бы усёсьветны голод. У прэдабачэнню гэтаго найлепшым было ўсю справу народнаго харчавання перадаць з прыватных рук у гасу-дарсцвеннае заведанне, што зн. зрабіць агульную перапіс харчовых прадуктаў, зрабіць на іх сталыя (цвёрдыя) цэны, даць магчымасьць насіленню атрымліваць іх без пасрэдна-каў і, зиконам, устанавішы харчовую пайку, забяспечыць кожнаго чалавэка пракормам.

Такія справядлівыя, зраўноўваючыя ўсіх перад правам на жыццё і разам с тым мудрыя способы прымяняліся Цэнтральнымі дзяржавамі блокіро-ванымі Англіяй і іх хаурусьні-камі у працягу нескількіх гадоў у skutку чаго Цэнтраль-ныя дзяржавы, якія заўсёды з'яўляюцца патрэбляючымі і доўгі час ні мелі прывозу, могуць з легкім сэрцам слу-хаць аб прыгрозях непрыяте-ля пакараць іх голодам.

Менская губ., ухадзішая у склад Рускай імперыі, каторая ніколі ні мела добрай дзяр-жаўнай гаспадаркі, безразсуд-на агалачалася рускім фрон-там, і у канцы дазнаўшая ха-дзянінчання большэвікоў, апы-нілася ўжо даўно у цяжкім харчовым палажэнні, каторае магло б ішчэ пагоршыцца, каб усе ішло так як раней ішло.

Едыным рахункам перад горшай ішчэ доляй з'яўляецца завяздзненне і на Меншчыне тых самых харчовых парадкаў якія ўжо 4 гады існуюць у Нямеччыне, Аўстра-Венгрыі і інш. дзяржавах.

Усякі, хто ні думае толькі аб сабе, павінен згадзіцца с тымі самаагранічэннямі, якія аднак пазволяць быць сытаму і таму, хто мае больш грошы, і таму у каго іх саўсім скупа.

Абразкі с правінцыі.

(Па даўгінаўскаму гасцінцу.)

Захажу у суседнюю веску, дзе ні быў ужо наву гадоў. Хаткі тая самыя. Крывыя, аорослыя мохам. Толькі дзе-ні-дзе снаткаюцца сьляды «волі» — дабудаваныя да старой хаткі пабюсянскія трысцяні, ссінцы, сьвірай, хлячук. Або у каго над наветкай прыгатаваны не-калькі смалістых, сьвежых, сас-новых бярвенняў, ці новыя до-шкі над наветкай.

Сходзі — сходзі, камітэты — камітэтам, воля — волей, а тут калі «гітатары» (агітато-ры) кажуць, што можна ру-баць палеі ці скарбовы лес, дык і ні дзіва, што рушныга снадар ні мог устаць проці пакусаў, каб ні дабудоваць і напавіць оваю курную па-гніўшую хатку?..

У самых нішчэкайнейшых старых часох жыў у народзе пагаворка: «Хто у лесі ні зло-дзеі, той дома ні гаспадар». А цяпер кожны с такіх «доб-рых» гаспадароў с трывогай пазірае на сасновую бэль на сваім дзядзіну.

Гэтыя белыя відочныя азна-кі іх прастанкаў выедаюць ім вочы цяпер... Гэтыя новыя бярвенкі у сьценах ста-рых хатінак відочныя для ўсіх, нібы грэх, напісаны на тэару грэшніка Самім Гаспада-рам-Богам... Як тыя авечкі се-лаяне чакаюць карау сваіх за ўсе гаты...

Расказаў мне, што з атэй-вескі у час «волі» на іх у-лыкі. Гэта ні хач-ні-кай да-рэмія падлерці лыкі с палека-га лесу. Большаго скарыстання ад «волі» як новыя дарэмныя латкі бедныя людзі прыду-маць сабе ні маглі...

Кожны малое сабе рай на-своёму.

3.

Агульныя весткі.

КОНСТАНТЫНОПОЛЬ. 27 гм. Подлуг турэцкаго комуні-кату, на палестыніскім фронце, мейсцовыя стачкі патрулёў. Каля Наблі туркі зьбілі не-прыцельскі самалёт. Летнік узят у палон, дзорым забі-ты. На Каўказскім фронце туркі ўзялі фортэцыю Карс, пры чом ім дасталося 860 гар-матаў рожнаго калібру.

ЖЭНЭВА. 25 гм. «Вольф». Ваенны крытык парыжскаго «Journal» піша, што Лёс Ка-дэ і Дюнкерка ніразруйна зьвя-заны з лёсам Іпру. За Іпрам німа ўжо болей ніякіх новых і лепшых сталых лінію абаро-ны. Тыя што ёсьць могуць служыць толькі для часовай апоры.

БЭРЛІН. 25 гм. «Вольф». «Reuter» паведамляе: дальна-бойная гармата і сятоння аб-стрэльвала Парыж. Адна гра-ната трафіла у 6-ты паверх аднаго з дамоў пры чом цяж-ка зрапца адзін чалавек.

БЭРЛІН. 26 гм. Пасьля заключэньні мірнай умовы з Румыніяй імперскі канцлер мае выступіць у Райхстагу с паве-дамленьнем аб палітычнай сы-туацыі, пры том займецца на-дробна сканчэньнем для Нямеччыны ўсіх усходніх пыта-няў, якія выходзяць з заклю-чэньні міру з Румыніяй.

ЛУГАН. 27 гм. Італьян-скі кабінэт міністраў атрымаў у палаце дэпутатаў вотум за-уфання 272 галасамі проці 43.

ЛЕНДАН. 25 гм. «Вольф». «Reuter» паведамляе, што лэрд Ротермэр пакінуў службу гасу-дарсцвеннаго сакрэтара авіяцыі.

БАЗЭЛЬ. 26 гм. Ад Гавас паведамляе з Вашынгтону аб назначэньні генэрала Брайса глаўным дарадчынам лэрда Реддінга у вайсковых справах і шэфам ўсіх ангельскіх ваен-

ных місіяў у Злучаных Шта-тах.

ВЕНА. 26 гм. «Вольф». Мі-ністр заграічных спраў бар. Бурьян і стате-сакрэтэр ф. Кюльман, разам с праводзячы-мі ім асобамі у пятніцу веч-ром выехалі у Будапэшт.

БУДАНПЭШТ. 26 гм. «Вольф» Венгерская палата дэпутатаў прыняла двух-месячны часовы бюджэт.

БЭРН. 26 гм. Подлуг вы-даннаго ген. Пэршынгам перша-го сьпісу страатаў панесеных амэрыканцамі у бітвах палыг-ло 181, згінулі пры нішчась-лівых выпадках 153, ад хва-роб памёрло 785, пч мору за-гінуло 237, ад усеяк. пры-чынаў 37; усяго памёрло 1404. Раненых 780, палалі у няво-лю 22, згубіліся без ведама 41.

ГААГА. 25 гм. «Вольф». Подлуг вестак з Лёндау пры-чыны адстаўкі міністра Мото-но мае хіба звязак з выступ-леньнем Японіі у Сыбіру.

На беларускім шляху.

Курсы Беларусказнаўства (Заха-роўская 43),

Адчыненыя па ініцыятыве Беларускай Субкамісіі па на-роднай асьвеце Менскай ста-лічнай Думы, маюць аграмад-ны ўспых. Запісываецца на курсы вельмі шмат людзей. Сярод лектараў значацца самыя відомыя палітычныя і куль-турныя беларускія дзеячы, як: А. А. Смоліч (Народны сак-рэтэр асьветы), Я. Я. Варон-ка) Старшыня Народнаго Сак-рэтэрыяту), Я. Ю. Лёсін (рэ-дактар газ. «Вольная Бела-русь»), А. Н. Уласаў (рэдак-тар б. газэтаў «Наша Ніва», «Саха» і «Лучынка»), а так-сама прафэс. Масоніус, Лен-коўскі, Кодзіс, Косьцевіч. Аў-сянік і шмат інш.

Склад аўдыторыі — самы разнародны: тут і сталыя люд-зі з унівэрсытэцкімі значкамі і малаграмажныя падрушкі і студэнты б. расійскіх вышэй-ных школ, і гімназісты, па нацыянальным азнакам боль-шая частка слухачоў белару-сы, затым у меншасьці ідуць на парадку: еўроп. вялікаросы, палыкі і украінцы.

На ініцыятыве аднаго від-наго беларускаго палітычнаго дзеяча у хуткім часе у Мен-ску адчыняецца асобая школа — Беларуска-Грамадзянска-Навуковая Колегія, яе мэта — падтавоіць опытных і асьве-дамленых у беларускім пы-танні працаўнікоў дзеля кіра-ваньня нарастаючымі белару-скімі грамадзянскімі і адміні-стратыўнымі ўстановамі.

Поуны курс колегіі — два месяцы. На і курс будучь прымацца мужчыны і кабеты с цэнэам адукацыі ні ніжэй шэсьці клясоў б. расійскіх ся-рэдніх школ. Плата за курс Колегіі — 200 руб. У Колегіі будучь вучыць па асобай сіс-

Афіцыйнае паведамленьне нямецкаго вярхоўнаго камандаваньня за 29 красавіка 1918 року.

З А Х А Д: У Фляндры ад палудня рухавы артыле-рыйскі бой. С часу, як забраны Кеммель, намі забрано больш як 7100 палонных, між імі 181 афіцэр, 53 гарма-ты і 233 куляметы. Міжы каналам Ля-Бассэ і Скарнаю, а так сама паўночнай Соммы мацнейшая дзейнасьць ангельцаў. Моцныя дзе-ні-дзя атакі французаў на лес і веску Ан-гар былі адбіты.

Больш на фронці нівялічкія стачкі на шмат мейсцоў. На усходнім беразі Маасу наша атака прынесла нам палон-ных.

3 іншых тэатраў вайны ніякай навіны.

Перны-Генэрал-кватэрмэйстар фон-Людэндорф.

тэме (бясед і рэпэтыцыі). Скончыўшым Колегію с даз-валеньня Народнаго Сакрэтэры-яту будучь выдавацца дыплё-мы, па якіх колегісты будучь мець асобныя правы і першы-нствы пры заняці разных па-сад у ўстановах Рэспублікі.

Асобая камісія па устанав-леньню эмблем і ўпошніх азна-каў пры Нар. Сакрэтэрыяце Бел. Нар. Рэспублікі апрацо-вывае цяпер Дзяржаўны штан-дар Рэспублікі. Вельмі шко-дзіць у гэтым кірунку тое, што літвіны, ні маючы ніякай нацыянальна-палітычнай эмбле-мы у відзе штандара, запісы-чалі нікаторыя эмблемы у бе-ларусаў. Як відома, тэрмін «Літоўская Русь» ужываецца у тэрыторыяльным уразуменні і ніколі — ні існаваў тэрмін «Руская Літва»; разам з ні-праўдзвым тлумачэньнем пер-шаго тэрміну літвіны і прэ-тэндуюць на правы аграмаднай большасьці (с самых старых часоў нацыянальнай і куль-турнай) — беларусаў.

20 красавіка адбылося дру-гое засяданне прадстаўнікоў Беларускаго і Украінскаго ура-даў па пытанню аб улажы-ваньні дзяржаўных межаў. Глаў-нае пытаньне — канечныя пунк-ты на усходзе і захадзе. Ук-раінская дэлегацыя прапануе лічыць заходнім пунктам Вы-ганоўскае возера і намечае граніцу на паўночнай старане ад жалезнай дарогі Пінск-Гомель. Старшыня Бела-рускай дэлегацыі протэстуе проці гэтаго і кажа, што Вы-ганоўскае возера ні можа быць апошнім пунктам Беларуска-Украінскай Граніцы на захо-дзе. Належнасьць району Пры-пці да Беларусі — варупак sine gnarop. Гэта пытаньне жыцці і сьмерці для маладой Рэспублікі. Украінская дэле-гацыя па гэта адказывае, што граніца да Выганоўскаго возера праведзена Барэсцкейскім дага-ворам, а пераіначальнае дэлега-цыя ні згаджаецца.

Засяданне адкладваецца дзеля разбору гэтаго пытаньня у камісіях.

МЕНСКАЕ ЖЫЦЦЕ.

Эвакуацыя афіцэраў, дохта-роу і ваенных чыноўнікаў ужо

пачалася: у Расію штодзённа па 50 чал., у Польшчу, Літву і Прыбалтыку — меншымі пар-тыямі, ні лічучы сямействаў. Пасьля запісі у афіцэрскім бюро, кожны павінен праз суткі выехаць, іначэй — улада паступае з ім як з невыпаўня-ючым свайго абавязку. Пад-піска аб невыступленьні проці немцаў ні бярацца. Доля ўста-новаў, створаных афіцэрскім бюро: афіцэрскай прыпынкі, хар-чавыя пункты, майстэрні і др.) выявіцца у хуткім часе. Усяго афіцэраў у Менску да 3,000 ч.

У губэрнскім прысутствіі па загаду нямецкаго горадана-чальніка ад 1-го маю заклада-ецца другі аддзел — па выкупных і чыншавых справах. У гэтым аддзеле будучь разьбірацца і сэрвітутныя справы.

У назённой палаце служачыя чакаюць і дачэкацца ні могуць пэнсіі, назначанай ім у пала-вінным разьмеры. А ёсьці ма-быць, і ім хочацца!

Пэнсыю за красавік пудзевым служачым Л.-Р. ж. д. да стан-цыі Уза выплачываюць з ня-мецкай казны, на далей і жа-лезнадарожныя артэльшчыкі будучь атрымліваць грошы з гэтай самай казны.

Арэндную плату ад арэнда-тараў зямель, глядзючы на ка-мароўскаго землеуласьніка Ваньковіча, пачалі вымагаць амаль ні па ўсяму гораду: на зямлях прычтоваго духавенства і прыватных уласнікаў, апра-ча толькі наследнікаў Немор-шанскіх — у 4 часьці горада у раёне Койданоўскаго тракту. Вымагаюць, каб зарыз — жа унеслі нідаімкі за увесь час вайны і за 1918 г., іначай — зноск дамоў і высяленьне...

Рыначныя цэны за 29 красавіка.

Целядіна	— 2 1/2 р. — фунт.
Сыр	— 15—16 р. — шт.
Яйкі	— — 3 1/2 р. дзясят.
Масло	— 12 р. — фунт.
Шынка	— 6 р. —
Малако	— 1 1/2 р. кварта.
Парася	— 25 р. штука.
Каубаса	— 5 р. — фунт.
Сало	— 7 1/2 р. —
Дровы (бяр.)	30 р. — воз.
Сено	— 14 р. — луд.

Курсы беларусознаўства.

сягоння 30 красавіка лекцыя Я. Я. Варонкі: «Беларусь і яго суседзі».

Пачатак а 7 гадз. у веч.

Рэдактар А. Прушынскі.

Выдавецтво Т-во «Заранка».